

[Breckmann]

Jeg har kritiseret denne rødskovregering for, at den har sat som betingelse for at yde landsstyret lån, at det færøske 50-procents-skatteloft blev fjernet. Det er siden hen sket – til stor skade for vores økonomi. Min begrundelse har været, at et højt skattetryk hæmmer et erhvervs og en befolknings evne til at fungere økonomisk. Var det svært for os at tilbagebetale vor gæld samtidig med, at vi skulle klare de daglige udgifter, så er vor betalingsevne nu praktisk talt lammet. Jeg vil dog tilføje, at den danske regerings hovedkrav var, at landsstyret fik finansloven, lagtingslovbudgettet, til at balancere, og denne opfordring har vort socialistiske landsstyre brugt som en undskyldning for at presse den færøske skatteborger ud over menneskelig ydeevne og for at ofre Færøernes økonomis helbred på socialismens, nemlig vort offentlige forbrugs, alter. Vort landsstyes forkvaklede holdning er nemlig, at det offentliges grænseløse pengebehov altid skal tilgodeses på den enkelte borgers og dermed samfundets bekostning. Det bilder sig ind, at jo hårdere skatteåget presses ned over nakken på den enkelte borger, jo mere villig er den enkelte til at arbejde for det offentlige.

Vi frisindede ved, at virkeligheden er præcis omvendt: Jo hårdere socialismens jernhæl presses mod nakken på den enkelte skatteyder, jo mindre kan og vil denne arbejde og derved yde til finansieringen af det offentliges grundlæggende og naturlige funktioner, som der trods alt må og skal være i ethvert samfund.

Færøernes finansminister gratulerer sig selv med, at det ved dansk hjælp er lykkedes at forhindre den offentlige sektors sammenbrud på Færøerne. Han tænker med andre ord, at det er godt, at kun den producerende del af økonomien er kollapsede på grund af det offentliges overvægt. Formanden for den offentlige funktionærforening takker i aviserne lagmanden, Marita Petersen, for, at de 5.000 flygtede og de 5.000 arbejdsløse færinger alle sammen kom fra den færøske erhvervssektor. Men rødskovrets og det socialistiske landsstyes skattepolitik har jo fastlåst samfundet, således at antallet af økonomiske flygtninge og arbejdsløse færinger i alt nu er steget til 10.000 – økonomiske invalider egentlig. Og disse stakkels mennesker får ikke lov til at bruge deres hænder og hoveder til Færøernes genrejsning.

Den færøske offentlige sektor lægger nu beslag på ca. 65 pct. – det vil sige to tredjedele – af vor økonomi, og det er jo nærmest cubanske tilstande. Men det passer sikkert fint i de politikeres smag, der helst vil drive et samfund som en økonomisk arbejds- og omskolingslejr – koste hvad det koste vil for den enkelte indbygger!

Der er kaos i Lagtingets socialistiske flertal bag landsstyret – hvad enten det drejer sig om kvoteordninger eller sidste uges vrangel – der vedtog et meningsløst forslag, som statsministeren og lagmanden i brevveksling med fiskeriforbundets formand beskylder hinanden for at have opfundet, og som jo skal fratage fiskerne deres indtægtssikring for at spare den færøske økonomi for sølle 7 mio. kr. Den strejke, der eventuelt kan opstå på grund af denne fjernelse af indtægtssikringen, kan koste den færøske økonomi ti gange så stort et beløb. Nu må denne vedtagelse og lov så fremlægges på ny. Efter måneders kiv og modstand fra alle sider – undtagen fra regeringens – er færøsk fiskeri nu for bestandig befængt med en kvoteordning. Endelig lykkedes det en dansk akademisk skrivebordsfisker – Peder Andersen hedder han vistnok – efter at samtlige danske fiskeriministre siden 1975 har afvist hans kæphest, kvoter, som ubrugelige, at presse en kvoteordning ned over Færøerne.

Og så vil jeg påpege, at færøsk fiskeri har været rekordstort de sidste måneder til trods for al snak om overfiskning. Det kunne jo bevise, at naturen har meget større indflydelse på fiskebestandenes tilstand end selve fiskeriet. Moderselskabet Pf Fiskavirking er et håbløst forsøg på at redde nogle danske og færøske bankers og kreditforeningers investeringer. Det er dødsdømt på forhånd, og det har så forsinket den færøske genopretning med de måneder, dette kollektivistiske foretagende får lov til at fungere endnu.

Færøerne blev i sidste uge gæstet af Richard Mikkelsen og konsortium af bankkolleger, der har forestået fusioneringen af de to færøske banker, og denne bankpolitik har medført, at den sammenlagte monopolbank nu er mindre, end Sjóvinnubankin alene var for kun 18 måneder siden, og Sjóvinnubankin var dengang den mindre af de to banker.

Udlånsprocenten i den færøske monopolbank er 57. Det må være verdensrekord i bank-